

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M.Z.**,
skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2024 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 20 marca 2024 r., IV Ka 794/23,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Gryfinie VI Zamiejscowy Wydział Karny
z siedzibą w Chojnie z dnia 16 grudnia 2022 r., VI K 228/20,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 20 marca 2024 r., IV Ka 794/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Gryfinie VI Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Chojnie z dnia 16 grudnia 2022 r., VI K 228/20, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa M.Z., który został uznany za winnego czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., za który wymierzono mu prawomocnie karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono także m.in. obowiązek naprawienia szkody.

W kasacji został również zawarty wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nią wyroku. W uzasadnieniu tego wniosku obrońca wskazał, że na moment jego wniesienia skazany nie był jeszcze pozbawiony wolności. Podniósł, że kasacja kwestionuje winę i sprawstwo skazanego, a jej wnioski sprowadzają się do uniewinnienia skazanego. W przypadku, w którym kasacja zostałaby uznana za zasadną, dobro osobiste i prawo, uznane za jedno z podstawowych nie tylko przez Konstytucję RP, ale również akty prawa międzynarodowego, w tym Europejską Konwencję o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, tj. wolność skazanego, zostaną naruszone. W związku z tym, uwzględniając również postawę skazanego, który nieustannie stara się podejmować zatrudnienie celem spłaty wszystkich zobowiązań, w ocenie obrony uzasadnione jest wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylecia orzeczenia, przy jednoczesnym uznaniu, że jego wykonywanie przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla osoby, której orzeczenie dotyczy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 października 2024 r., I KK 346/24; z dnia 17 września 2024 r., V KK 368/24).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosku analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości i prowadzić do konkluzji o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania, ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary lub innych środków penalnych do czasu

rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. Okoliczność ta musi być dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka”. Gdy trafność zarzutów podniesionych w kasacji nie jest – na tym etapie – oczywista, samo zwrócenie się z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2024 r., III KK 15/24). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy. Ocena zasadności podniesionych zarzutów wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł.]